

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

B ante E

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

minatus est dicte Hora. lib. p̄fato. Non ego te
candide bassares. bassaris itē vacca appellatur
mulsaria. Vñ Persi. ait. Et raptū vitulo caput
ablatura supbo: bassaris. Nam vacca mulsaria
vel lactans nōnunq̄ vitulū morder: & ferit dū
aviditate suggēdi hubera nimitū iportunus est
Finxisse cū videt Persi⁹ Agauen ablaturā caput
Penteco: tanq̄ vitulo supbo & fastidiēti sacra
bacchi. Sūt tñ qui istū hoc Persi loco bassarim
bacchi sacrificulam interptati sunt. Sed nostra
nobis magis placet expositio. Nā & adiectiuo
hoc est supbo aptius cōuenire videtur
Bathyll⁹ cū th aspirato & y gr̄co & duplicato l
scribit: qd̄ & b bathyllum declinari pōt: ignis
quoddā est receptaculū. Vñ in legēda sc̄i Lau
rentij habet Et allai sūt bathilli cū prunis. Hie
rony. in lib. Numerorū. cap. iij. Id est ignis re
ceptacula: fuscitulas: ac tridentes: vncinos: &
bathylla. Hora. Pretextā laticlauū prunæq̄ ba
thyllum. Sunt tñ q virgam ferreā bathyllum
interpretant. Fuit enā bathyllum eadē scriptura
propriū adolescentis nomē ab Anacreonte plu
rimū amari dicte Hora. in Epodo. Non aliter
Samio dicit arsisse bathyllo: anacreonta Teiū
bathylli eadem scriptura: populi quidam sunt
septentrionales: vt scribit Ptolem⁹
Bathyllum. Require in dictione Bathyllum.
Bathylli. Require ibidem.
Batrach⁹. Require in dictione Batrachus.
Batrach⁹ cū t exili & ch aspirato scribit: & apud
nos rana transferit: quod corrupto vocabulo
Vgutio & Catholicon declinat hęc batracha.
Est etiā batrachus Cyrenaice siue Marmaricæ
provincie portus: teste Ptole. Batrache plu. tñ
nu. vrbs est iuxta Tefarim Sarmatarū: amnem
vt idem Ptolem⁹ ostendit.

B ante E

Bello las et bellor depo. vsurpat. Vir. li. gnei. xij
Pulsant & picūs: bellantur amazones armis.
Bellona. Require in dictione Belon.
Bellum. Ibidem. Belus. Ibidem.
Belon hui⁹ belonis cū vnico l scribit: vrbs est &
fluui⁹ Hispaniæ: teste Ptole. Belus cū vnico l p
priū fuit viri nomē. bellus cū duplicato l dimi
nutiuū est: teste Prif. a bonus: bellū cū duplica
to l scribit. de quo in dictione duellū differem⁹
Bellona cum duplicato l: bellorū dea vocatur.
Belus. Require in dictione Belon
Beryll⁹ cum y gr̄co & duplicato l scribit. etsi a
Tortel cū i latio scribi p̄cipiat. & (vt tradit Be
da sup Donati artē) fœmi. tñ ge. est. Ego autē
mascu. etiā gñe. platū inuenio. Vñ Syll⁹. li. ij.
ait. Et solitū digito beryllon aderat ignis. Pri
cianus in perihegesi. berylli gemmas glaucini
tidumq̄ adamantas: Lapis est preciosus
Bergomū oppidū est Genomanorū: teste Ptole.

a gallis senonib⁹ breanni militib⁹: teste Polycra
te: cōditū dictio est nec gr̄ca nec latina: sed bar
bara. b est Gallorū senonū: quorū lingua p id
vocabulū: mōrana vrbs designat. At y Per
gamū oppidū fuit nobilissimū i minori Asia.
Belli cū duplicato l scribit: populi sunt Thracū:
teste Solino. de gbus Ouid. meminit lib. iij. tri
stium: cum ait. Inter bellosq̄: Gerasq̄. Legi tñ
apud gr̄cos βηλ: q̄ eorū vrbe cum vnico s.
Bulli enā cū duplicato l: populi sūt Medorū
Beta cū t exili scribit: herba est: q̄ & hic betarius
dicitur: Probo et Prif. qn et b betariū: vt nō
nulli aliq̄ volūt. Sūt tñ qui betarius adiectiuū di
cunt. Beta format diminutiue betaculus: teste
Seruio in Donatū. Batis cū æ diphthongo &
t exili & i latino a gr̄cis scribit: fluui⁹ est Hispani
æ: a q̄ Hispaniæ regio enā betis cognita est:
dicte Seneca i Medea. Nomenq̄ terris q̄ dedit
betis suis Hesperia pulsans maria: lāguetū Va
do. Luca. lib. ij. Qui ferit hesperius post omnia
flumina betis. Hic a Tortel. absq̄ diphthongo:
& cum th aspirato & y gr̄co: hac videlicet scri
ptura: bethys scribi p̄cipit. quod nomē: vt ait.
a βηθυρ: quod apud nos pfundū indicat de
riuat. Quo fit: vt si vera est deriuatio: etiā vera
sit de ipsa dictione quā Tortelli tradit scriptura.
Sed q̄ verā etymologiā tradiderit: ipse viderit.
Betacius. Require in dictione Beta.
Betatium. Require ibidem.
Betaculus. Regre ibidem.
Batis. Require ibidem.
Bethsura hui⁹ bethsurē & bethsuræ plu. tñ nu.
declinari pōt. Hierony. in lib. ij. Machabgor.
ca. xij. Et bethsurē: quod erat iudgorū munitū
psidiū: castra admonebat. Et in eodē cap. Iterū
rex sermonem habuit cum his q̄ erāt in bethsu
ris. Mediam huius dictionis syllabā produxit:
Petrus Riga cum dixit lib. p̄fato. Bethsurāq̄
capit: Hierusalemq̄ petit.
Bethsuræ. Require in dictione Bethsura.

B ante

Bibliopola cū i latino vtrobiq̄ & vnico l scribi
tur: nec a polio polis deducit: vt Vgu. somnia
uit: maxime cū Polio primā corripit syllabā:
bibliopola aut po syllabā pducit. Vñ Vir. li.
gnei. viij. ait. Certatim squamis serpentē auro
q̄ polibāt: p poliebāt. Martia. Nō habeo: sed
habet bibliopola Triphon. Idē in apophore
tis de Luca. ait. Sunt qdam q̄ me dicūt nō esse
poetam: Sed q̄ me vendit bibliopola putat. id
est librarius: qui. s. libros vendit. Et compo
nitur ex βιβλίο: q̄ est liber. & πωλὺνδo.
Sic etiā pharmacopolam: po syllabā produ
cit: dicte Hora. sermone. ij. Ambubaiaq̄ colle
gia. Pharmacopolæ dici potest vnguētari⁹: vt
vivulgus appellat: Herborarius: q̄ pharmaca